

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011556
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011556.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalý pobyt hlásený v meste D. E. F., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, a spol., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 12. marca 2024, o odvolaniach obžalovaného G. H. a prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/34/2023 zo dňa 19. decembra 2023 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolania prokurátora a obžalovaného G. H. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/34/2023 zo dňa 19. decembra 2023 boli obžalovaní I. J., nar. XX.XX.XXXX v H., G. K., nar. XX.XX.XXXX v H., L. H., nar. XX.XX.XXXX v C., G. M., nar. XX.XX.XXXX v C., G. H., nar. XX.XX.XXXX v C. a A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 2Pv 196/23/3309 zo dňa 04. októbra 2023, doručenej okresnému súdu dňa 05. októbra 2023, uznaní vinnými: obž. I. J. za spáchanie obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písm. c), odsek 6 písm. d) Tr. zákona a iné, obž. G. K. za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona a iné, obž. L. H. a obž. G. M. za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona a obž. G. H. a obž. A. B. za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písm. a) Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v citovanom rozsudku. Za to boli odsúdení: Obžalovaný I. J. podľa § 172 odsek 6 Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, za použitia § 41 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona, § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona mu súd uložil aj trest prepadnutia vecí, bližšie určených v citovanom výroku rozsudku. Podľa § 76 odsek 1 Tr. zákona s poukazom na § 78 odsek 1 Tr. zákona súd uložil nad obžalovaným ochranný dohľad v trvaní 3 rokov.

Obžalovaný G. K. bol podľa § 295 odsek 1 Tr. zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, za použitia § 41 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky s podmieňaným odkladom a probačným dohľadom na skúšobnú dobu podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona v trvaní 4 (štyri) roky. Zároveň mu bolo podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze používania alkoholických nápojov

a iných návykových látok počas skúšobnej doby. Podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona mu súd uložil aj trest prepadnutia vecí, bližšie určených v citovanom rozsudku.

Obžalovaný L. H. podľa § 295 odsek 1 Tr. zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona, § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona, § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, ktorého výkon bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby podľa § 50 odsek 1

Tr. zákona na skúšobnú dobu 3 (tri) roky. Podľa § 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Obžalovaný G. M. podľa § 295 odsek 1 Tr. zákona, § 38 odsek 2, odsek 3

Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, ktorého výkon bol podľa § 51 odsek 1 Tr. zákona podmiennečne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu na skúšobnú dobu podľa § 51 odsek 2 Tr. zákona v trvaní 5 (päť) rokov. Podľa § 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Obžalovaný G. H. bol podľa § 295 odsek 1 Tr. zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný A. B. bol podľa § 295 odsek 1 Tr. zákona, § 38 odsek 2,

odsek 3 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, za použitia § 42 odsek 1 Tr. zákona odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, ktorého výkon bol podľa § 51 odsek 1 Tr. zákona podmiennečne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu na skúšobnú dobu podľa § 51 odsek 2 Tr. zákona v trvaní 5 (päť) rokov. Podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby a podľa § 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí: trubičkový bezdymný prach, komponenty NVS, taška s rôznymi drôtmami a batériou, zošit formátu A5 s rôznymi návrhmi, nákresmi a poznámkami. Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona okresný súd zrušil výrok o treste, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/6/2023 zo dňa 09. februára 2023, právoplatného dňa 06. marca 2023, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace za súčasného uloženia probačného dohľadu so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania návykových látok

v skúšobnej dobe a povinnosti spočívajúce v príkaze zamestnať sa alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie v skúšobnej dobe probačného dohľadu a všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok v zákonnej 15-dňovej lehote od jeho oznámenia (vyhlásenia na hlavnom pojednávaní v prítomnosti intervenujúceho prokurátora a všetkých obžalovaných a ich obhajcov s výnimkou obžalovaného G. M.) napadol odvolaním prokurátor čo do výroku o trestoch odňatia slobody v neprospech obžalovaných L. H. a A. B., a tiež obžalovaný G. H. čo do výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Z písomného odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že uložené tresty obžalovanému A. B. a obžalovanému L. H. považuje za neprimerane mierne, a to vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti, teda nakladenie obžalovaných s výbušninou, čo mohlo výrazným spôsobom ohroziť životy a zdravie ľudí. U obžalovaného L. H. nemalo dôjsť k mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby vzhľadom k tomu, že sa jednalo o podmiennečný trest odňatia slobody, a zároveň mal byť nariadený aj dohľad probačného a mediačného úradníka, keďže obžalovaný sa za účelom finančného zisku rozhodol speňažiť výbušninu, čím ohrozil nielen seba ale aj iných ľudí, čo možno hodnotiť ako konanie hodné osobitného zreteľa, a teda aj trest by mal tejto skutočnosti nasvedčovať.

V prípade obžalovaného A. B. je potrebné uviesť, že sa dopustil predmetného skutku ešte pred tým, ako bol za iný trestný čin drogového charakteru právoplatne odsúdený, a teda prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu. Jeho odsúdenie iba na podmienený trest odňatia slobody, hoci s probačným dohľadom, je tak s poukazom na opakované protiprávne konanie v rozpore s Trestným zákonom neprimerane mierne a nepostačujúce. U oboch obžalovaných je rozhodujúca individuálna, ako aj generálna prevencia účelu trestov, preto prokurátor v závere navrhol, aby odvolací súd zrušil vo vzťahu k týmto obžalovaným výroky o trestoch odňatia slobody a aby postupom podľa § 322

Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu rozhodol, prípadne, aby vo veci rozhodol krajský súd sám.

Z písomného vyjadrenia obžalovaného A. B. k odvolaniu prokurátora vyplýva, že s dôvodmi odvolania prokurátora sa nemôže stotožniť. Všetky výroky napadnutého rozsudku vo vzťahu k jeho osobe, vrátane výroku o treste odňatia slobody sú správne, zákonné a spravodlivé. Obžalovaný spáchanie trestnej činnosti už niekoľkokrát počas výkonu väzby oľutoval. Uložiť mu povinnosť viesť riadny život počas maximálnej výmery skúšobnej doby na 5 rokov je podľa jeho názoru oveľa výchovnejší prístup ako ukladať prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý by mal na jeho osobu nežiadúci negatívny dopad. Už doposiaľ strávený čas vo väzbe dal obžalovanému dostatočnú lekciu a ponaučenie, aby sa v budúcnosti vyvaroval akémukoľvek protiprávnemu konaniu. Navrhol preto, aby krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol podľa § 319

Tr. poriadku.

Z písomného odôvodnenia odvolania obžalovaného G. H. vyplýva, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody súdom prvého stupňa je neprimerane prísny, nezohľadňuje okolnosti spáchania skutku, osobu páchatela a spôsob vedenia života pred spáchaním skutku, taktiež nezohľadňuje povahu predchádzajúcich odsúdení a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný je toho názoru, že sú splnené podmienky na uloženie alternatívneho druhu trestu, napríklad trestu domáceho väzenia podľa § 53 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona. Obžalovaný má záujem pokračovať vo výkone svojho zamestnania a prispievať tak do rodinného rozpočtu na náklady domácnosti, ktoré zdieľa spoločne s rodičmi, ktorým chce vzhľadom na ich stúpajúci vek a zdravotné ťažkosti byť oporou. Zároveň chce pomôcť aj svojmu fyzicky hendikepovanému mladšiemu bratovi s hľadaním si vhodnej práce. Okresný súd síce v jeho prípade správne aplikoval zmierňujúce ustanovenie podľa § 39 odsek 1

Tr. zákona, avšak nezohľadnil dostatočne viaceré pozitívne faktory. Obžalovaný poukázal aj na predpokladanú rozsiahlu novelu Trestného zákona, ktorá smeruje k zvyšovaniu podielu alternatívnych trestov a mala byť účinná už k 1. januáru 2024. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací krajský súd zrušil napadnutý výrok o treste odňatia slobody vo vzťahu k jeho osobe a aby sám rozhodol tak, že mu uloží miernejší trest (trest kratšieho trvania) alebo iný (alternatívny) druh trestu, prípadne, aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok, právom konečného návrhu uviedla, že na dôvodoch odvolania podriadeného prokurátora trvá a navrhuje rozhodnúť spôsobom uvedeným v písomnom odôvodnení odvolania, avšak žiada, aby bolo rozhodnuté konečným spôsobom už odvolacím súdom. Odvolanie obžalovaného G. H. navrhla podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného G. H., JUDr. Renáta Jánska právom konečného návrhu uviedla, že naďalej trvá na ich odvolaní a písomne prezentovaných dôvodoch odvolania, pričom navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby sám rozhodol tak, že uloží obžalovanému miernejší trest, resp. alternatívny druh trestu v zmysle ich odvolacích námietok.

Obžalovaný G. H. sa právom konečného návrhu pripojil k návrhu svojej obhajkyne a poukázal na obsah písomného odôvodnenia odvolania. Vyzdvihol svoje priznanie a oľutovanie spáchania trestnej činnosti. Poprosil odvolací súd, aby mu dal ešte jednu šancu, aby mohol pracovať a pomáhať svojej rodine.

Obhajkyňa obžalovaného A. B., JUDr. Katarína Martinková právom konečného návrhu poukázala na ich písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora a zdôraznila, že viac ako 11 mesiacov trvajúca väzba obžalovaného mala na neho dostatočný vplyv, a aj preto odvolanie prokurátora navrhla podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný A. B. právom konečného návrhu požiadal, aby bolo odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuté. Za celý výkon väzby, t. j. 10 mesiacov a 20 dní si usporiadal svoje myšlienky a dostatočne sa poučil zo spáchania trestnej činnosti.

Obžalovaný L. H. právom konečného návrhu uviedol, že odvolanie prokurátora žiada zamietnuť. Mrzí ho, čo spáchal, a že do trestnej činnosti zatiahol aj svojho brata G..

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 12. marca 2024, na podklade podaných odvolaní preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov o trestoch odňatia slobody v rozsudku prvostupňového okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem namietaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolania boli prípustné, podané oprávnenými osobami, včas i na správnom mieste, avšak nie sú dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací krajský súd zistil, že prvostupňový okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a následného právneho posúdenia konania všetkých troch obžalovaných, teda výrokov o vine, ktoré neboli odvolaniami napadnuté, a preto ich správnosť krajský súd by ani nemohol preskúmať, postupoval striktne v súlade s Trestným zákonom, keď pri úvahách o uložení druhu

a primeranej výmery trestu odňatia slobody pri jednotlivých obžalovaných, vyhodnotil dôkladne všetky okolnosti majúce na výmeru a druh trestnoprávnej sankcie v zmysle všeobecných zásad na ukladanie trestov podľa § 34 odsek 1, odsek 3, odsek 4 Tr. zákona priamy vplyv, a teda najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti a v neposlednom rade osoby obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

V prípade obžalovaného L. H. okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku správne poukázal na všetky v posudzovanej veci podstatné okolnosti pre zistenie primeraného, no zároveň spravodlivého trestu za spáchanú trestnú činnosť z hľadiska druhu a výmery, keď zdôraznil predovšetkým to, že u obžalovaného, ako u páchatela súdne trestaného prvýkrát do popredia vystupuje výchovná zložka trestu oproti represívnej zložke, a teda uložený trest má mať skôr prevýchovný účinok. Súd prvého stupňa tiež dôvodne konštatoval u obžalovaného existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36

písm. l) Tr. zákona (priznanie sa a úprimné oľutovanie spáchania trestného činu) a § 36

písm. j) Tr. zákona (vedenie riadneho života pred spáchaním trestnej činnosti) a neprítomnosť ani jednej z prirážajúcich okolností. Základná trestná sadzba predstavovala rozmedzie 3 až

8 rokov, a v kontexte vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny na hlavnom pojednávaní, ktoré aj bolo okresným súdom prijaté, bolo v celom rozsahu odôvodnené použitie zmierňovacieho ustanovenia § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam. Prokurátor sa v rámci odvolania domáhal v podstate iba sprísnenia podmieneného odkladu výkonu trestu titulom dohľadu probačného a mediačného úradníka počas skúšobnej doby nad osobou obžalovaného, krajský súd však obdobne ako aj súd prvého stupňa nezistil také okolnosti, ktoré by potrebu uloženia tohto inštitútu indikovali, a teda nutnosť opakovane a pod dohľadom počas určenej skúšobnej doby vplývať na osobu obžalovaného a jeho sociálne prostredie, či vykonávať kontrolu nad jeho správaním.

U obžalovaného A. B. krajský súd rovnako nemal žiadne pochybnosti o primeranosti uloženého trestu odňatia slobody okresným súdom a stotožnil sa s tým, že trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom a probačným dohľadom na skúšobnú dobu v najvyššej možnej výmere, t. j. na 5 rokov, vrátane uloženia obmedzenia a povinnosti, je trestom súladným so všetkými zásadami na ukladanie trestov v zmysle § 34 odsek 1 a odsek 4 Tr. zákona. Okresný súd dôvodne rozhodol o tom, že obžalovanému je potrebné ukladať súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/6/2023 zo dňa 09. februára 2023, právoplatného dňa 06. marca 2023, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa

§ 171 odsek 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace za súčasného uloženia probačného dohľadu so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania návykových látok v skúšobnej dobe a povinnosti spočívajúcej v príkaze zamestnať sa alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie

v skúšobnej dobe probačného dohľadu. Súd prvého stupňa takisto náležite vyhodnotil prítomnosť dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a písm. n)

Tr. zákona (priznanie a úprimné oľutovanie spáchaného trestného činu a napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) a neprítomnosť priťažujúcich okolností. Prokurátor sa v rámci odôvodnenia sťažnosti dožadoval zohľadnenia opakovaného protiprávneho konania obžalovaného v minulosti, avšak to sa už premietlo do uloženia prísnejšieho súhrnného trestu, pričom nie je v súlade so zákonom pričítať obžalovanému dvakrát tú istú poľahčujúcu či priťažujúcu okolnosť. Okresný súd dôvodne poukázal aj na menej závažný podiel spáchanej trestnej činnosti obžalovaným A. B. vo vzťahu k ostatným páchatelom, čo sa nevyhnutne muselo odzrkadliť aj v druhu a výmere ukladaného trestu odňatia slobody.

Obžalovaný G. H. sa podaným odvolaním domáhal uloženia miernejšej výmery trestu, resp. alternatívneho druhu trestu, avšak okresný súd žiadnym relevantným spôsobom nepochybil, keď vyhodnotil, že obžalovanému je dôvodné uložiť práve nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom svoje rozhodnutie aj náležite objasnil a podrobne vysvetlil. Obžalovaný sa skutku dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za spáchanie predchádzajúcej drogovej trestnej činnosti, a teda dobrodenie Trestného zákona, spočívajúce v odklade výkonu trestu odňatia slobody za podmienky vedenia riadneho života v určenej lehote, obžalovaný pre spoločnosť želateľným spôsobom nevyužil a opätovne sa dopustil dokonca závažnejšej trestnej činnosti. V tejto súvislosti teda miernejšia výmera trestu či uloženie alternatívneho druhu trestu, prípadne polemizovať nad novou, doposiaľ neplatnou a neúčinnou právnou úpravou ohľadom zásad ukladania trestov, neprichádza do úvahy. Krajský súd tiež zdôrazňuje, že priznanie a oľutovanie spáchania skutku, aj vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní bolo zo strany okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody v celom rozsahu zohľadnené, a to jednak priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, ale predovšetkým aplikáciou ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby (§ 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam). Následne uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia je teda bezpochyby trestom primeraným a spravodlivým, ktorý naplní nevyhnutný preventívny aj represívny účel trestu, a teda povedie k náprave obžalovaného a zároveň dostatočným spôsobom vyjadrí jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Vzhľadom na vyššie uvedené, a teda na skutočnosť, že rozsudok súdu prvého stupňa vyhodnotil krajský súd v napadnutej časti ako správny a zákonný, zamietol odvolania prokurátora a obžalovaného G. H. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.